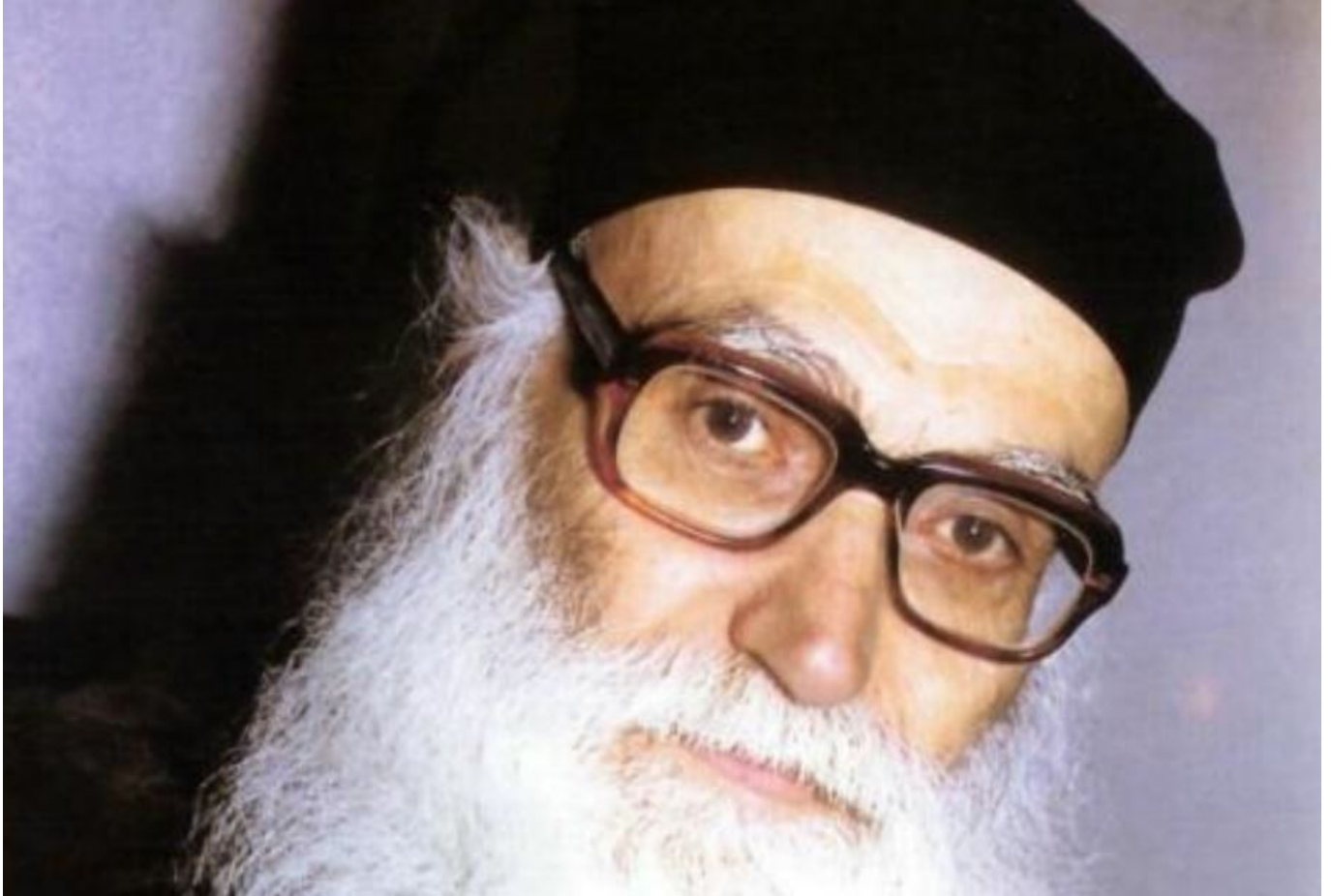

Θέλεις να γίνεις καλόγηρος πολύ καλός; Μην αφήνεις την ευχή

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Θέλεις νὰ γίνεις ἕνας καλόγηρος πολὺ καλός; Μὴν ἀφήνεις τὴν εὐχή. Κατὰ τὸ μέτρο σου καὶ ἡ εὐχή σου.

Ἔλεγα κι ἐγὼ στὸν Γέροντα: «Γέροντα, καὶ στὴν κόλαση νὰ πάω δὲν φοβᾶμαι, ἀρκεῖ τὴν εὐχή νὰ λέω». Τόση γλυκύτητα, τόση χαρὰ σοῦ παραδίδει μέσα αὐτὴ ἡ εὐχούλα -μικρὴ εἶναι, ἀλλὰ πόση δύναμη ἔχει!- ὅποτε λές, καὶ στὴν κόλαση νὰ πάω δὲν φοβᾶμαι, θὰ λέω τὴν εὐχή καὶ στὴν κόλαση. Αὐτὰ δέστε τα, γιατί τὰ περάσαμε καὶ τὰ παραδίδομε καὶ σὲ σᾶς.

Ἐμεῖς εἴμαστε ραφτάδες στὸν Ἅγιο Παῦλο, κι ἐγὼ ὡς ἀρχάριος δὲν εἶχα γνωρίσει ἀκόμη τὸν γερο-Ἰωσήφ. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ σπίτι πῆρα τὸ κομποσχοίνι νὰ πάω στὸν Ἅγιο Παῦλο. Κατουνάκια – Ἅγιος Παῦλος εἶναι δυόμιση ὥρες. Πέρασα τὴ Μικρὴ Ἀγία Ἄννα, πέρασα τὴν Ἀγία Ἄννα, κατηφορίζω λοιπὸν γιὰ τὴ Νέα Σκῆτη. Ὅταν ἔφτασα κοντὰ στὸ μύλο, ἐκεῖ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸν Εὐαγγελισμό, ξύπνησα! Βρέ, λέω,

πότε ἔφτασα ἐδῶ πέρα; Εἶχα ἀφοσιωθεῖ τόσο πολὺ στὴν εὐχή ποὺ δὲν ἔβλεπα τὸ δρόμο!

Θὰ κάνεις ἐργόχειρο, κάνεις ἓνα διακόνημα, μὴν ἀφήνεις τὴν εὐχούλα, γιατί καὶ ἡ εὐχή σὲ θεοποιεῖ. Τὸ πρῶτο-πρῶτο, πατέρες, ποὺ θὰ αἰσθανθεῖτε, θὰ εἶναι ἡ χαρά! Τὸ πρῶτο στάδιο, τὸ πρῶτο σημεῖο, τὸ ὁποῖο θὰ αἰστανθεῖτε λέγοντας τὴν εὐχή, εἶναι ἡ χαρά. Καὶ ἡ χαρὰ δὲν εἶναι τίποτες ἄλλο, ἓνα πετραδάκι στὴν ἀκροθαλασσιὰ, εἶναι τὸ πράγμα ὅτι μέσα ἀρχίζεις νὰ φωτίζεσαι! Γι' αὐτὸ λέγε τὴν εὐχούλα, λέγε τὴν εὐχούλα, λέγε τὴν εὐχούλα καὶ αὐτὸ θὰ σὲ φέρει σὲ ἄλλη κατάσταση πολὺ καλύτερη, τὴν ὁποία ὅσο καὶ νὰ σκεφθεῖς, δὲν μπορεῖς νὰ σκεφθεῖς.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ

